

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia și de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Cristea Valeriu XXXXX,
născut la XXXXX, originar
din XXXXX și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 01.12.2016 – până la 31.05.2017

instanța de apel:

de la 17.07.2017 – până la 21.02.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 31.05.2018 – până la 25.09.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 31 mai 2017, Cristea Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal – la 2 ani închisoare;

- în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal – la 14 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cristea Valeriu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, *recalificând acțiunile inculpatului din prevederile art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal*, prima instanță a constatat că Cristea Valeriu, la 11.06.2016, în jurul orei 13:30, aflându-se în stare de ebrietate produsă de alcool, la domiciliul din XXXXX, unde locuiește împreună cu familia, acționând intenționat

asupra unui membru al familiei în relație de tată-fiu, având scopul de a-i cauza suferințe fizice fiului său minor Cristea Valerian, a.n. XXXXX, a aplicat violență fizică în privința acestuia, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu un melesteu din lemn în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă cu fracturi multieschiloase a oaselor bolții și bazei craniului, hemoragie subdurală difuză, hemoragie subarahnoidiană difuză, hemoragie în ventriculii cerebrali și zdrobirea creierului, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei.

Prin aceeași sentință, prima instanță a constatat că tot Cristea Valeriu, în jurul orei 14:30, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, la domiciliul din XXXXX, unde locuiește împreună cu fosta soție Cristea Aurelia, a.n. XXXXX, intenționat, pentru a cauza suferințe fizice și psihice, a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în diferite părți ale corpului fostei soții Cristea Aurelia, în special în regiunea capului și a apucat-o cu mâinile de gât, încercând să o sugrume, cauzând astfel suferințe psihice și fizice soldate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 96D din 05.07.2016, cu cauzarea leziunilor sub formă de comoție cerebrală, echimoze și edeme pe cap, edem și tumefacție a țesuturilor moi ale gâtului, ceea ce constituie vătămare ușoară a integrității corporale.

3. Sentința primei instanțe din 31 mai 2017, pronunțată integral la 15 iunie 2017, a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura r-nului Telenești, Chipăruș Mihail și de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu.

- procurorul, prin apel declarat la 27 iunie 2017, a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cristea Valeriu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal – la 18 ani închisoare, în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal – la 2 ani închisoare, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 19 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu încasarea din contul ultimului, în beneficiul statului, a sumei de 6570 lei cu titlu de cheltuieli de judecată;

- avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu, prin apeluri declarate la 05 iunie 2017 și 03 iulie 2017, a solicitat casarea parțială a sentinței, în latura pedepsei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie absolvit de pedeapsa penală în legătură cu internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

3.1. În argumentarea cererii depuse, procurorul a invocat următoarele:

- este eronată concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului, din prevederile art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece atât la etapa urmăririi penale, cât și a judecării cauzei, s-a constatat intenția făptuitorului de a curma viața persoanei, iar acțiunile sale, manifestate prin aplicarea multiplelor lovituri cu un obiect în exclusivitate în regiunea capului demonstrează anume intenția de a omorî.

Ținând cont de gravitatea, localizarea și mecanismul de provocare a leziunilor corporale la victimă, prin acțiunile sale violente, inculpatul a depășit vădit limitele prevederilor art. 201¹ Cod penal, or decesul victimei a survenit imediat și a constituit rezultatul nemijlocit al acțiunilor ilegale ale inculpatului.

În opinia apelantului, recalificarea acțiunilor inculpatului nu este condiționată de concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 52 din 14.06.2016, potrivit căreia leziunile corporale cauzate victimei au fost calificate drept grave și periculoase pentru viața persoanei, în urma cărora a survenit decesul victimei. În contextul dat, apelantul a menționat că moartea violentă a persoanei presupune cauzarea unor leziuni corporale grave, incompatibile cu viața, iar în speță, ținând cont de circumstanțele comiterii faptei, s-a constatat anume intenția de a curma viața persoanei;

- prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145-148 CP al RM)”, nr. 11 din 24.12.2012, instanțelor li s-a atras atenția asupra faptului că în cazul când omorul intenționat a fost comis de către un membru de familie asupra unui alt membru de familie, acțiunile făptuitorului urmează a fi calificate în corespundere cu prevederile art. 145 Cod penal;

- calificarea faptei în baza art. 151 alin. (4) Cod penal sau în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal se face ținând cont de calitatea specială a subiectului infracțiunii și a victimei. Prin urmare, prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal reprezintă o normă specială în raport cu cele de la art. 151 alin. (4) Cod penal, care constituie o normă generală, însă nu se află într-un astfel de raport cu prevederile art. 145 Cod penal. La caz, calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal ar fi posibilă în absența intenției față de urmarea produsă – decesul, ceea ce nu s-a atestat în speță, or având la bază circumstanțele obiective ale comiterii faptei s-a dovedit pe deplin intenția inculpatului de a omorî persoana, ceea ce în ansamblu denotă recalificarea eronată a acțiunilor acestuia;

- la etapa urmăririi penale au fost realizate acțiuni în vederea asigurării evaluării cuantumului real al cheltuielilor de judecată suportate

de stat pentru desfășurarea procesului penal, în special a celor ce țineau de efectuarea expertizei medico-legale de apreciere a gradului leziunilor corporale. Prima instanță eronat a respins solicitarea procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată de la inculpat, pronunțându-se asupra acesteia doar în partea descriptivă a sentinței, fiind omisă expunerea soluției în dispozitiv.

3.2. În argumentarea cererii depuse, apărătorul inculpatului a invocat următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești, la 27.01.2017, partea apărării a depus o cerere prin care a solicitat intervenirea instanței de judecată la obținerea fișei medicale a inculpatului. Ulterior, la 25.05.2017, instanței i-a fost prezentată copia actului nominalizat, și în legătură cu acest fapt partea apărării a depus o cerere nouă, la 31.05.2017, care a fost respinsă de către prima instanță din motiv că partea apărării a avut posibilitatea de a o formula anterior, fapt care nu corespunde realității. În acest context, apelantul a menționat că apărarea a fost privată de posibilitatea de a depune o cerere conform prevederilor art. 148 Cod de procedură penală, din motiv că nu posedă informația parvenită în instanță abia la 25.05.2017;

- prima instanță a luat în considerare doar probele prezentate de partea acuzării, apărarea fiind lipsită de posibilitatea de a aduce propriile dovezi, prin ce a fost subminat principiul contradictorialității procesului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță, judecând cauza penală, a verificat complet, multilateral și obiectiv circumstanțele cauzei, a dat o apreciere corespunzătoare tuturor probelor administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce și just a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, precum și la concluzia privind necesitatea recalificării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal în cele de la art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Sub aspectul celor reținute, instanța de apel a conchis că soluția adoptată de către instanța de fond este una întemeiată, bazată pe declarațiile părții vătămate Cristea Aurelia, ale succesoriului victimei Rojnevschi Dumitru, ale martorilor Rotari Svetlana, Moroșag Anna, ale expertului Cazacu Vasile, precum și pe probele scrise, care demonstrează

pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea faptelor constatate prin sentință.

4.2. Referindu-se la apelul declarat de procuror, instanța de apel a respins argumentele invocate în acesta, menționând că partea acuzării nu a prezentat careva probe din care să reiasă că inculpatul, aplicând lovituri fiului său, urmărea scopul lipirii de viață a ultimului. Suplimentar, instanța de apel a considerat relevant că nimeni din martori nu a indicat că inculpatul, anterior comiterii faptei, ar fi acționat ilegal față de fiul său.

Instanța de apel a apreciat critic trimiterea la explicațiile din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (art. 145-148 CP al RM)”, nr. 11 din 24.12.2012, menționând că formulările expuse în apel nu se regăsesc în Hotărârea nominalizată.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic alegațiile apelantului, invocate sub aspectul diferențierii calificării juridice a faptei în baza art. 151 alin. (4) și art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, apreciindu-le ca fiind contrare argumentelor de bază invocate în apel.

Instanța de apel a respins solicitarea de încasare din contul inculpatului, în bugetul de stat, a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 6570 lei. În acest sens, s-a constatat că aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale în cauză, la solicitarea organului de urmărire penală și urmează a fi acoperite din mijloacele bugetului de stat, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, în vigoare la data examinării cauzei. Referindu-se la invocarea apelantului, prin care se susținea că prima instanță nu s-a expus asupra cheltuielilor judiciare în dispozitivul sentinței, instanța de apel a apreciat-o critic și a considerat că această omisiune nu constituie un temei de casare a sentinței.

4.3. Referindu-se la apelul declarat de avocat în numele inculpatului, instanța de apel a respins argumentele invocate privind ilegalitatea încheierii primei instanțe, prin care a fost respinsă cererea apărării de a fi dispusă efectuarea unei expertize suplimentare în cauză.

Instanța de apel a constatat că în cauză a fost efectuată o expertiză psihiatrico-legală ambulatorie (nr. 335a-2016 din 19.07.2016), iar ulterior o expertiză psihologico-psihiatrică în staționar (nr. 59s-2016 din 18.10.2016). Sub aspectul dat, instanța de apel a constatat că la întocmirea ultimului raport de expertiză s-au luat în considerare materialele cauzei penale, 2 fișe medicale de ambulatoriu, 2 fișe medicale de staționar, 14 epicrize din IMSP SP Orhei și raportul de expertiză efectuat anterior. După efectuarea ultimului raport de expertiză și prezentarea acestuia părților, apărarea nu a

avut careva obiecții, fapt confirmat prin procesul-verbal corespunzător din 16.11.2016 (f.d. 213, vol. I), unde a fost menționat doar dezacordul cu raportul efectuat, fără a fi formulate careva obiecții concrete.

În acest context, instanța de apel a respins cererea părții apărării privind numirea unei expertize psihiatrico-psihologico-toxicologice suplimentare complexe, această solicitare fiind inoportună, cu atât mai mult că întrebările formulate de partea apărării s-au regăsit în raportul de expertiză precedent, iar în prima instanță a fost audiat expertul Cazacu Vasile, care a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală în temeiul art. 312 Cod penal, pentru darea de concluzii false.

În ansamblu, instanța de apel a conchis că în cauză nu au fost întrunite condițiile prevăzute de lege, pentru numirea unei expertize suplimentare, argumentele apelantului fiind declarative și contrare materialelor cauzei.

Suplimentar, instanța de apel a respins alegațiile privind încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, or s-a constatat că partea apărării, contrar argumentelor invocate în apel, nu a fost privată sau limitată în nici un mod de a prezenta probe, iar respingerea solicitării de a fi numită o expertiză suplimentară nu constituie o încălcare a drepturilor inculpatului, în situația în care au fost efectuate expertize în cauză, cu luarea în considerație a tuturor datelor medicale ale ultimului.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele apărării, prin care se susținea că potrivit procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 229 din 11.06.2016, declarațiilor martorilor și părții vătămate Cristea Aurelia, inculpatul a manifestat un comportament inadecvat după comiterea faptelor și aceasta trezește dubii privind responsabilitatea sa. Instanța de apel a reținut că din constatările enunțate în raporturile de expertiză, cu titlu de concluzie, s-a stabilit că inculpatul în ansamblu a acționat cu discernământ și este responsabil.

Instanța de apel a respins solicitarea formulată de apelant, privind absolvirea inculpatului de pedeapsa penală în legătură cu internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, ca fiind contrară prevederilor art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, care reglementează condițiile de adoptare a unei sentințe de absolvire a persoanei de răspundere penală sau pedeapsă penală, conform art. 23 Cod penal, cu atât mai mult că responsabilitatea inculpatului atât la momentul comiterii faptei, cât și ulterior, a fost confirmată de către experți și nu a constituit obiect de contestare de către partea apărării la etapa urmăririi penale.

În ansamblu, instanța de apel a conchis că argumentele invocate în apelul apărării sunt declarative și, în parte, contradictorii materialelor cauzei, motiv din care au fost apreciate critic.

5. Decizia instanței de apel din 21 februarie 2018, pronunțată integral la 04 aprilie 2018, a fost atacată cu recursuri ordinare de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari și de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu.

5.1. Procurorul, prin recurs ordinar declarat la 27 aprilie 2018, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel.

5.2. Avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu, prin recurs ordinar declarat la 27 aprilie 2018, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel.

6. Pe cauză nu a fost depusă referință.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2 lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, prin casarea ei totală sau parțială, atunci când se constată comiterea unei erori de drept care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Colegiul penal reține că instanța de apel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând apelul, urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.

Întrucât judecarea apelului constituie o continuare a examinării fondului cauzei, prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală

instituie prerogativa instanței de apel de a da o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, apreciind temeinicia și legalitatea sentinței inclusiv sub aspectul soluționării chestiunii privind cheltuielile de judecată, a menținut sentința a cărei dispozitiv este incomplet. În acest sens, Colegiul penal lărgit constată că dispozitivul sentinței nu corespunde prevederilor art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, or acesta nu conține mențiunea privind repartizarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, prin concluzia că „...această omisiune nu constituie un temei de casare a sentinței.”, nu doar a omis să se pronunțe în mod corespunzător asupra argumentului invocat de procurorul apelant, ci a admis menținerea unei sentințe, a cărei dispozitiv nu corespunde rigorilor legale, erori care denotă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția – temei pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În alt context, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, statuând asupra corectitudinii recalificării acțiunilor inculpatului prin sentință și, în mod corelativ, asupra netemeinicii argumentelor invocate de procuror în acest sens, a efectuat o transcriere în partea descriptivă a deciziei a declarațiilor martorilor și s-a referit la explicații doctrinare privind infracțiunile de omor intenționat și violență în familie.

Sub aspectul nominalizat, Colegiul penal lărgit statuează că simpla expunere a conținutului declarațiilor martorilor, urmată de concluzia generală că acestea dovedesc vinovăția inculpatului și corectitudinea recalificării acțiunilor ultimului, denotă faptul că probele nu au fost apreciate cu respectarea tuturor cerințelor de la art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost apreciate inițial în mod separat, prin prisma criteriilor de relevanță, concludență, utilitate și veridicitate, precum și nu au fost apreciate ulterior, din punct de vedere al coroborării lor în ansamblu.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că aprecierea probelor constituie parte integrantă a examinării fondului cauzei, iar potrivit legii, instanța de apel reexaminează fondul cauzei conform regulilor stabilite pentru prima instanță.

Reexaminarea fondului cauzei, este atribuția de bază a instanței de apel, nu poate fi limitată cu strictețe doar la aspectele invocate de apelant și modul în care acestea au fost formulate, în acest sens instanța de apel fiind obligată, din oficiu, să soluționeze toate chestiunile prevăzute de art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală – listă din care face parte aspectul

încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, invocat de către procurorul apelant.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel conține pasaje din doctrină și explicații preluate din Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție, care nu au fost raportate atât la conținutul mijloacelor de probă, cât și la motivele invocate de procuror, astfel ne fiind suficient apreciate argumentelor invocate de ultimul.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră inconsistentă poziția instanței de apel care, la aprecierea chestiunii privind recalificarea acțiunilor inculpatului, s-a bazat în mod prioritar pe faptul că acesta, anterior conflictului avut cu fiul său, nu i-a aplicat careva lovituri. În viziunea Colegiului penal lărgit, comportamentul ante-infracțional al inculpatului, sub aspectul enunțat în decizia atacată, nu constituie un criteriu de delimitare a infracțiunilor de omor intenționat și violență în familie, care a provocat decesul victimei or, în ipoteza corectitudinii poziției instanței de apel, reiese că o faptă prejudiciabilă, pentru a fi calificată drept omor intenționat, ar trebui precedată în mod obligatoriu de acte de violență asupra victimei – ceea ce este lipsit de fundamentare logică juridică și ar avea consecințe juridice grave.

În prezența circumstanțelor constatate, Colegiul penal lărgit conchide că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția – temei pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și eroare de drept, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Din acest considerent, urmează a fi admis atât recursul ordinar declarat de către procuror, cât și cel declarat de către avocatul inculpatului, pentru a permite instanței de apel să se pronunțe asupra probelor și tuturor criticilor aduse de apelanți în această parte, inclusiv prin prisma constatărilor din prezenta decizie, or avocatul apelant, ca și procurorul, a invocat dezacordul cu modul în care probele au fost apreciate de către prima instanță.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și, ținând cont de motivele expuse în recursurile ordinare și constatările din prezenta decizie, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, să se expună motivat asupra tuturor argumentelor invocate de apelanți, să aprecieze separat și ulterior în coroborare, în strictă conformitate cu prevederile legale, fiecare probă administrată la dosar, să judece cauza în limitele învinuirii formulate și, în cazul constatării vinovăției inculpatului, să se

expună argumentat asupra încadrării juridice a acțiunilor acestuia, să înlătore omisiunile admise și reflectate în prezenta decizie și, în ansamblu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia și de către avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristea Valeriu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Cristea Valeriu XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 25 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac